

[Niels Frederiksen.]

starte en Forretning, hvor to modstridende Interesser vil mødes. Der er ingen Tvivl om, at de Millioner, som er nævnt i Lovforslaget, har vakt Forventninger i Sønderjylland om, at nu vil Staten tilbyde sig som Køber i stor Udstrækning til Priser, som intet har med de gældende Priser i det øvrige Land at skaffe. Foranstaltningens Gennemførelse er jo afhængig af, at Forretningen kan foretages paa en saadan Maade, at Jorden udstykkes til en Pris, der betinger et forrentningsdygtigt Landbrug, ellers vil vi fortsætte med en Udstykning i Sønderjylland, som skaber daarlige økonomiske Vilkaar og betyder Tab til ingen Nytte for Statskassen, og som kun vil være til Gavn for de eventuelle Konsortier, der prøver at udnytte det foreliggende Lovforslags Millioner. Dette vil efter min Mening opnaas derved, at Staten staar som den kontante Opkøber i Markedet med den Bevidsthed, at den mulig nok er Køber, men at den ingen Pligt har til at købe. En kontant Køber, der behændig gaar i Markedet, er altid i Stand til at opnaa et ordentligt Resultat, og Konsortier til Udnyttelse af foreliggende Forhold i Lovgivningen vil sikkert blive overbevist om, at der er ingen Købepligt, men en Køberet og en Købemulighed.

Jeg glæder mig over, at man mener, at Statens Jordlovsudvalg i en vis Grad maa have Indseende med de Jordkøb, der vil foregaa efter det foreliggende Lovforslag. Det er givet, at der er ingen anden Institution, der er i Stand til at sammenligne Jordpriser som vi i Statens Jordlovsudvalg, fordi vi har lovhjemlet Ret til at godkende Jordkøb i hele det øvrige Land. I Henhold til den Forretningsgang, som der naturnødvendigt maa være i et Udvalg som Statens Jordlovsudvalg, er det dog kun i de Tilfælde, hvorom der hersker Tvivl, at Jordlovsudvalget som saadant kommer til at tage Stilling til et Købs Forsvarlighed. Og det er givet, at vi er nødt til i Statens Jordlovsudvalg at have en Forretningsgang, som gør det muligt at handle hurtigt. Der maa være et Tillidsforhold til Stede i Udvalget mellem Medlemmerne og Formanden. Naar Formanden og det Medlem, i hvis Omraade Handelen foregaa, er enige, og man paa Forhaand har sikret sig Landbrugsministerens Samtykke til Handelens Gennemførelse, har der aldrig været nogen som helst Vanskelighed: Det vilde være utænkeligt og umuligt at samle Statens Jordlovsudvalg til at træffe Bestemmelse for hver enkelt af de Handler, vi kommer ud for. Disse Handler foregaa maaske i Snesevis og skal finde

Sted med kort Varsel. Naar Formanden gaar ind paa en Forretnings Gennemførelse, der er i Linie med Jordlovsudvalgets Fremgangsmaade, maa han være sikker paa at have Tilslutning fra samtlige Jordlovsudvalgets Medlemmer, det er den eneste Maade, en Forretning, ledet af Staten, kan foregaa paa. Derfor maa man være klar over, at dette, at Jordlovsudvalgets Indstilling skal foreligge, er mere en Formalitet end en Realitet. Jeg kan ikke tænke mig andet end, at hvis der opstaar Uoverensstemmelse, f. Eks. i det Underudvalg, der kommer til at arbejde dernede, vil det være en stor Styrke for Landbrugsministeren til enhver Tid at kunne lade Sagen gaa til Erklæring i Statens Jordlovsudvalg, hvor samtlige politiske Partier er repræsenterede, og hvor man har et Sammenligningsgrundlag for Købets Forsvarlighed.

Jeg har haft Lyst til at gøre disse Bemærkninger ud fra den Betragtning, at Lovforslaget, som det foreligger, byder efter mit Partis Opfattelse Muligheder for Beskæftigelser, der i Virkeligheden frigør produktive Værdier i Landsdelen. Det gaar ikke ud paa at yde nye Millionlaan til den sønderjydske Landsdel, men paa at sætte et Arbejde i Gang for at frigøre og nyttiggøre de Værdier, der i Landsdelen ligger og slummer, til Gavn for hele den sønderjydske Befolkning. Hvis vi ikke i Rigsdagen kan enes om at gennemføre et Lovforslag som det foreliggende i denne Samling, vil dette Arbejdes Igangsættelse naturnødvendigt udskydes et Aar, hvad kun kan skade Beskæftigelsesmulighederne i vort Land og hindre, at et Arbejde bliver udført, som sikkert tiltrænges, og som kan gennemføres paa en saadan Maade, at det gavner alle, ogsaa produktivt set. Derfor kan jeg tilsige mit Partis Støtte til Lovforslagets hurtige og villige Behandling og udtale Haabet om, at det skal lykkes Rigsdagen hurtigt at gennemføre det foreliggende Lovforslag til Gavn for Landsdelen og for Beskæftigelsesgraden i Befolkningen.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Jeg kan kun takke samtlige Ordførere for den Velvillie, hvormed de har modtaget dette Lovforslag; ganske særlig har det glædet mig, at man fra alle Sider viser Forstaaelse af, at den Opgave, som her ligger for, er en betydningsfuld Opgave, en Opgave, der, som det er sagt, straks, naar den bliver iværksat, vil bidrage til at skabe øget Liv og Virksomhed i de Egne, der er Tale om her, og som senere vil faa varig og vedblivende Betydning ved en Bebyggelse, en